

Chrystadelfiańska Misja Biblijna

PODSTAWOWE PRAWDY BIBLIJNE

8 W co powinien wierzyć chrześcijanin

Akceptowanie wierzeń chrześcijan z I wieku

Kiedy przeczytasz tę ulotkę, będziesz znać odpowiedzi na te pytania:

1. Dlaczego powinienem przyjąć wierzenia chrześcijan z I wieku?
2. W co wierzyli chrześcijanie w I wieku?
3. Jeżeli mój kościół nie naucza tego, w co wierzyli chrześcijanie w I wieku, to co powinienem zrobić?

1. Dlaczego powinienem przyjąć wierzenia chrześcijan z I wieku?

Ważne jest, żeby chrześcijanie w XXI wieku mieli te same wierzenia co ci, którzy żyli w I wieku. Dlaczego? Ponieważ chrześcijanie z I wieku żyli najbliżej czasu, kiedy Jezus Chrystus głosił „Ewangelię królestwa Bożego”.

Jeśli chcemy napić się najczystszej wody ze strumienia, musimy dotrzeć możliwie jak najbliżej do źródła wody. Wiemy, że im dalej w dół strumienia, tym większy wpływ zanieczyszczeń na czystość wody.

Dokładnie tak samo jest ze zrozumieniem nauczania Biblii. Jezus jest źródłem czystej

wody. Im bliżej dotrzemy do jego nauczania, tym czystsze będzie nasze zrozumienie. Apostołowie Piotr i Paweł żyli w tym samym czasie co Jezus. Nie możemy zbłądzić, jeśli będziemy wierzyć w to, czego oni nauczali. Niestety, współcześni kaznodzieje rzadko mówią o tym, czego oni nauczali.

2. W co wierzyli chrześcijanie w I wieku?

Musimy prześledzić pierwszą mowę wygłoszoną przez Piotra po tym, gdy Jezus poszedł do nieba. To on mówi nam w Dziejach Apostolskich 2,14-47, w co powinni wierzyć chrześcijanie.

2,21-23: Jezus nie umarł przez przypadek. Było to częścią Bożego planu, że Jezus, Jego bezgrzeszny Syn, miał oddać swe życie, aby zbawić grzeszników. Z powodu grzechu Adama Bóg wydał na Adama, Ewę i całą rasę ludzką wyrok śmierci. Jezus, przez swe bezgrzeszne życie, uczynił wieczne życie możliwym dla wszystkich, którzy w niego uwierzą i będą zachowywać Boże przykazania.

2,24-28: Ponieważ Jezus przeżył życie doskonałe, Bóg wskrzesił go z martwych. Król Dawid, który żył 1000 lat przed Jezusem, był także prorokiem. Przepowiedział śmierć i zmartwychwstanie Jezusa. Dawid powiedział o Jezusie: „Bo nie zostawisz duszy mojej w grobie, ani dopuścisz świętemu twemu oglądać skażenia” (Psalm 16,10 BG).

Jezus umarł i został złożony do grobu. Bóg przywrócił go z powrotem do życia (zmartwychwstanie). Bóg dał Jezusowi nieśmiertelne ciało (takie, które nie umiera). Ważną rzeczą jest zauważyć, że Biblia nie mówi, że

Jezus miał nieśmiertelną duszę, która poszła do nieba, kiedy on umarł. To jest idea grecka, a nie biblijna. Jezus nadal miał ciało. Mógł jeść, być dotykany i rozpoznawanym w swym stanie nieśmiertelności.

2,29-36: Bóg miłował króla Dawida. Mimo to Piotr mówi nam, że Dawid „umarł i został pochowany w grobie”. Taki jest naturalny koniec nas wszystkich. Piotr nie nauczał, że Dawid miał nieśmiertelną duszę. Chrześcijańska nadzieja polega na tym, że kiedy Jezus powróci z nieba, wtedy wskrzesi umarłych. Swym wiernym wyznawcom da nieśmiertelne ciało, takie samo jak jego własne.

Bóg obiecał, że jeden z potomków Dawida zasiądzie na jego tronie (Dzieje Apostolskie 2,30). Dawid mówił o zmartwychwstaniu Chrystusa, że nie został porzucony w Hadesie (grobie) ani ciało jego nie widziało skażenia. Tak więc Jezus, kiedy umarł, poszedł do Hadesu (grobu), a nie do nieba. Bóg wzbudził jego ciało z grobu. Zauważmy również, że Jezus ma zasiadać na tronie Dawida. Gdzie to będzie? Będzie to w Jerozolimie, w kraju Izraela. Jezus powróci, żeby być prawdziwym królem na ziemi. Królestwo Boże ma być na ziemi, nie w niebie. Jezus przyjdzie, aby objąć swoje królestwo. Jego wierni święci (ci, którzy w niego wierzyli) będą żyć na wieki. Będą panować z Jezusem nad śmiertelnymi ludźmi świata w jego królestwie.

Piotr wyjaśnia, że proroctwo Dawida mówiło nam, że Jezus zasiądzie „po prawicy” Boga (tam, gdzie jest teraz). Jednak będzie tak tylko do czasu, aż Bóg uczyni wrogów Jezusa jego podnóżkiem. Wówczas Bóg „pośle Chrystusa”, aby był królem świata (Dzieje Apostolskie 3,19-21).

Piotr przypomina tłumowi, „że tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem”. Ludzie w tłumie byli bardzo zmartwieni, kiedy zrozumieli, że pomogli uśmiercić Jezusa, syna Bożego. Zadali więc ważne pytanie: „Cóż mamy czynić?” Piotr odpowiedział im: „Nawróćcie się i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych”.

Zauważmy, że to dojrzały dorośli zadali pytanie: „Cóż mamy czynić?” Chrześcijański chrzest jest dla osób dojrzałych, które postanawiają pójść za Jezusem i nawrócić się ze swoich grzechów. Chrzest niemowląt przez pokropienie wodą nie jest częścią nauczania Biblii. Podsumujmy, w co wierzył i czego nauczał Piotr, uczeń Jezusa:

- Jezus Chrystus jest Synem Bożym.
- Przeżył on bezgrzeszne życie i umarł za nas.
- Po śmierci poszedł do Hadesu (grobu).
- Bóg wskrzesił Jezusa z martwych.
- W stanie nieśmiertelności Jezus nadal miał ciało.
- Jezus poszedł do nieba, aby zasiąść po prawicy Boga.
- Powróci na ziemię, aby być królem na tronie Dawida w Jerozolimie.
- Chrześcijanie muszą uwierzyć w Jezusa, nawrócić się ze swoich grzechów i przyjąć chrzest.
- Powinni często się spotykać, by wspominać Jezusa przez „łamanie chleba”.
- Muszą wierzyć, że Stary Testament był natchniony przez Boga.

Jeżeli mamy nazywać siebie chrześcijanami, powinniśmy wierzyć we wszystko, co zostało wyliczone powyżej.

Słowo „chrześcijanie” użyte jest tylko trzy razy w Nowym Testamencie. Czego się o nich dowiadujemy?

Dzieje Apostolskie 11,19-26: Nakazem dla chrześcijan jest „aby całym sercem wytrwali przy Panu”. To poważne zobowiązanie. Powinni też dzielić się swoimi wierzeniami z wszystkimi, którzy są chętni, żeby słuchać.

Dzieje Apostolskie 26,19-28: Paweł mówi królowi Agryppie i rzymskiemu namiestnikowi Festusowi, że:

Chrześcijanie muszą „pokutować i nawrócić się do Boga”.

Muszą również wierzyć w starotestamentowe pisma.

Powinni zawsze mówić „słowa [...] prawdziwe i przemyślane”.

Jezus powstał z martwych. Był pierwszym, który odziedziczył życie wieczne.

Pierwszy List Piotra 4,12-19: Chrześcijanie być może będą musieli cierpieć za swoją wiarę w Jezusa Chrystusa. Jezus powróci, aby osądzić tych, co do których Bóg postanowi, że są odpowiedzialni wobec niego.

Wszystkie te stwierdzenia wzbogacają nasze rozumienie tego, w co chrześcijanie powinni wierzyć i jak się zachowywać. W pełni przystają do tego, czego nauczał Piotr w drugim rozdziale Dziejów Apostolskich.

3. Jeżeli mój kościół nie naucza tego, w co wierzyli chrześcijanie w I wieku, to co powinienem zrobić?

W Dziejach Apostolskich 18,24-28 dowiadujemy się o Żydzie o imieniu Apollos. Był on gorliwym kaznodzieją, ale rozumiał tylko część tego, w co powinni wierzyć chrześcijanie. Czy to było w porządku? Nie. Akwila i Pryscylla, którzy mieli pełniejsze zrozumienie, „wyłożyli mu dokładnie drogę Bożą”.

Na podstawie tego przykładu mądrze byłoby z twojej strony przyłączyć się do grupy chrześcijan, którzy w pełni akceptują wierzenia chrześcijan z I wieku. Z pewnością wszystkie te wierzenia akceptują chrystaldelfianie.

Co może być ważniejsze niż wierzyć i uczyć prawdziwej ewangelii, według tego, czego nauczali Jezus, Piotr i Paweł? Jeśli będziesz tak czynić, doprowadzi cię to do życia wiecznego w królestwie Bożym.

Chętnie udzielimy dalszych informacji na temat naszej wspólnoty i naszej wiary. Prosimy o kontakt:

www.prawdybiblijne.com

Wszystkie cytaty biblijne pochodzą z Biblii Tysiąclecia, IV wyd., 1989, chyba że zaznaczono inaczej (BG: Biblia Gdańska, 1632).